

DE TEATRE I DE CULTURA

Tenia intenció de dedicar aquestes ratlles al tancament del Metropol, però a hores d'ara penso que ja és un tema acabat. M'ha semblat molt adient el gest de la regidora de cultura d'explicar-se amb més profunditat a través dels mitjans de comunicació escrits, tot i que el que hi diu continua sense convèncer-me. He de confessar, en honor a la veritat, que jo sóc una de les persones que he intervingut en la polèmica.

M'interessa, però, continuar parlant d'equipaments. Em sembla molt bona la proposta que el senyor Josep Ferré fa, en un article al "Diari de Tarragona", de fer un teatre de gran capacitat, tant de públic com de produccions. Jo ja fa molt de temps que vaig dient a tothom que em vol escoltar -i a alguns polítics també (però ells sí que no m'han volgut escoltar mai)- que no necessitem fer del Teatre Tarragona un altre teatre. Perquè en pocs metres de distància tindrem dos espais amb si fa no fa les mateixes condicions. El que realment ens fa falta és una gran sala moderna amb força capacitat de públic i amb un escenari capaç d'encabir grans produccions teatrals, operístiques, etc.

La meva proposta personal és fer a la Rambla un auditori. Tarragona és l'única capital catalana que no en té un (i, si us plau, es tracta de dir les coses pel seu nom: el Palau de Congressos és això: un palau de congressos i ja li pots posar tots els micròfons que vulguis, que no serà mai un auditori). Tot el que és música i dansa passaria a fer-se en aquest nou equipament i això descongestionaria el Metropol a l'espera de fer aquest altre espai per a les grans produccions, tant musicals com teatrals.

Una altra proposta que des d'aquestes línies vull fer és la següent: aprofitem d'una vegada els espais escènics que hi ha a la nostra ciutat! És cert que cal equipar-los, però aquesta és una despesa petita al costat del profit que se'n pot treure. Estic parlant del teatre de l'Institut Martí i Franquès, de les sales d'actes d'alguns dels centres cívics dels nostres barris, etc. Aquestes idees ja les vaig exposar a les reunions que, en forma de comissions, es van fer per elaborar el Pla Cultural de Ciutat (per cert: què se n'ha fet? Tantes hores gratuïtes, tantes reflexions desinteressades de tantes persones, on han anat a parar?)

Finalment, cal dir que la cultura d'una ciutat no es mesura únicament pels seus equipaments. A Tarragona, amb el poc que hi ha, es fan coses molt i molt interessants a nivell cultural: només cal citar la tardor literària, proposta original i de qualitat que no trobarem enlloc més; o el festival Kesse, que ens fa gaudir cada any de la millor música

d'arreu del món; o l'embranchida de la cultura popular, que té el seu màxim exponent en el seguici de santa Tecla; o algunes de les propostes per a la gent jove i de la gent jove: la Mostra de Teatre Jove, la D.O. Tarragona... I moltes altres coses que, per raons d'espai no puc citar.

Com ha estat possible tot això? Al meu entendre són tres els motius fonamentals: s'ha deixat fer, s'han col·locat les persones adequades en els llocs oportuns i, finalment, a la regidoria de cultura hi treballen uns tècnics que han fet possible el que semblava impossible i que ja voldrien molts ajuntaments per a ells. En definitiva, la iniciativa ciutadana ha substituït, fins ara, la política, que no n'ha tingut, culturalment parlant.

Sembla que es vol encetar una etapa cultural nova: renovar-se és necessari, hi estic d'acord. Tanmateix, em permeto una petita sentència (de collita pròpia): no cal recomençar sempre, el millor és aprofitar el que és bo i, a partir d'aquí, fer un salt endavant. Hi guanyarem tots.

M. Mercè Sardà i Pons